

หอยเสียบมะละกอ

โดยที่มาที่ไปของการจับคู่มะละกอกับหอยเสียบนั้นมีด้วยกันหลายคำบอกเล่า บ้างก็ว่าเขากินกันมาตามธรรมเนียมตั้งแต่รุ่นเก่า บ้างก็ว่าเป็นอาหารที่เกิดขึ้นจากการเดินเรือ ซึ่งมีบรรดาอาหารทะเลแห้ง และมะละกอเป็นเสบียงที่สามารถเก็บตุนไว้ได้นานพอๆ กับผักแห้ง บ้างก็ว่ามะละกอนั้นหาง่ายกว่าผักทะเลในปัจจุบัน แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด การนำหอยเสียบรสเค็มกำลังดี มาเข้าคู่กับมะละกอดิบรสหวานกรุบกรอบ ช่างเป็นคู่ต่างที่ลงตัวด้านรสชาติอย่างที่สุด

ในสมัยก่อนนั้นหอยเสียบมะละกอ คือเมนูประจำบ้านและตลาด ที่หากินได้ง่ายมาก แต่ปัจจุบันเมื่อหอยเสียบมีราคาพุ่งสูงสู่หลักพันปลายๆ ก็ทำให้ร้านเล็กๆ ช่างทางไม่สามารถแบกรับราคาได้ จะมีที่เป็นตำนานสืบต่อกิจการมาถึงรุ่นที่ ๒ ก็คือ “ร้านเจ็ปเปียร์” ซึ่งเปิดขายหอยเสียบช่างทาง เพียงเฉพาะช่วงเย็นไปจนถึงตีคืนเท่านั้น

โดยร้านเจ็ปเปียร์เริ่มขายหอยเสียบจากการเร่ขายไปตามโรงจิวและงานรื่นเริงต่างๆ กระทั่งย้ายมาตั้งอย่างถาวร เป็นร้านรถเข็นกับม้านั่งเตี้ยๆ ริมทางในซอยหัวหิน-หัวยมงคล ๑๑ โดยมี “คุณยายถวิล เกิดมณี” ผู้บุกเบิกขายหอยเสียบตั้งแต่กิโกรัมละร้อยบาท เป็นกิโกรัมละ ๑,๕๐๐ เป็นคนขายร่วมกับลูกสาวคือ “คุณราณี สุขอิม”

เคล็ดลับความอร่อยอยู่ตรงที่การใช้เตาถ่านไฟอ่อนๆ ค่อยๆ ย่าง จนหอยเสียบสุกกรอบกำลังดี กินคู่กับมะละกอดิบซอย แกล้มน้ำจิ้มรสเผ็ดหวานเข้ากันมาก และนอกจากหอยเสียบแล้ว ทางร้านยังมีอีกสารพัดอาหารทะเลแห้งเสียบไม่ให้ลูกค้าได้เลือก ทั้งปลาจาริวกิว ไช้ปลา หอยแมลงภู่ เป็นต้น

ข้อมูลที่มาจาก : <http://lptraveller.meithailand.com>

วังไกลกังวล

วังไกลกังวล มีอายุกว่า ๘๓ ปี เดิมเป็นพระราชวังส่วนพระองค์ที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทรัพย์ส่วนพระองค์จากพระคลังข้างที่ ให้สร้างขึ้นเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๙ เพื่อพระราชทานแด่สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี โดย หม่อมเจ้าอิทธิเทพสรรค์ กฤดากร ผู้อำนวยการศิลปากรสถานในขณะนั้นเป็นสถาปนิกผู้ออกแบบและควบคุมการก่อสร้าง

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ทรงออกพระนามเรียกวังแห่งนี้ว่า “สวนไกลกังวล” ในตราสัญลักษณ์ของวัง หมายถึง “สวนที่อยู่ห่างไกลจากความกังวล” ใช้ระยะเวลาก่อสร้าง ๓ ปี (พ.ศ. ๒๔๗๒) จึงสร้างแล้วเสร็จ ทั้งนี้ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ และสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีเสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยข้าราชการ ประทับแรมครั้งแรกในปี ๒๔๗๓ พร้อมสมโภชขึ้นพระราชวังด้วย ซึ่งพระตำหนักตั้งอยู่ที่ชายทะเลมีรูปแบบ โครงสร้างเป็นสถาปัตยกรรมสไตล์สเปน แต่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศร้อนชื้นของไทย มีขนาดใหญ่โตนัก และเหมาะสมกับการเป็นที่ประทับตากอากาศรูปแบบคล้ายบ้านขนาดใหญ่เสียมากกว่าพระราชวังที่ต้องการความมีระเบียบและระบบที่ซิงซ์ ไม่มีการแยกเป็นฝ่ายหน้า ฝ่ายใน ตามแบบแผนของพระราชวังที่เคยมีมา ในโบราณราชประเพณีอีกต่อไป

ที่มาจาก <http://hs.pbru.ac.th/royalcoast/?p=๑๐๗๘>

ปิ้งงบ

“ปิ้งงบ” ก็จะคล้ายๆ ห่อหมก และทอดมัน ที่จะใช้ส่วนผสมหลักๆ คือเนื้อปลาจะใช้เป็นเนื้อปลาสีกุน (ปลาข้างเหลือง) ผสมกับเนื้อปลาอินทรี ใส่ น้ำกะทิ นิดหน่อย แล้วนำมาวนกับ พริกแกงพอนวดเข้ากันจนได้ที่แล้ว ก็จะนำไปวางบนใบตอง ห่อพร้อมกับผักต่างๆ ซึ่งมีอยู่ ๔ อย่างให้เลือก คือ ใบโหระพา, ใบกะเพรา, ใบยอ และกะหล่ำปลี และวิธีการทำให้สุก เพราะห่อหมกจะนำไปนึ่ง ทอดมันจะนำไปทอด ส่วนปิ้งงบนั้นจะนำไปย่าง ซึ่งที่หัวหิน ถือได้ว่าเป็นอาหารพื้นถิ่นกันเลยทีเดียว เพราะชาวประมงหัวหินในสมัยก่อน ก็มักจะนำปลาที่หาได้มาทำเป็นปิ้งงบกินกัน ปัจจุบันก็มีขายอยู่เพียงไม่กี่ร้านเท่านั้น

หากจะกินปิ้งงบให้อร่อย ก็ต้องกินคู่กับขนมจีน ซึ่งของที่นี่ก็จะใช้เป็นขนมจีนเส้นสด ยิ่งถ้าได้เหยาะ “พริกน้ำปลาดิบ” ที่ทำมาจากเหงือกปลาหมู หมักจนมีรสชาติดี และมีกลิ่นหอมได้ที่ มาผสมพริกชี้หูซอย บีบมะนาวลงไปสักนิด ใส่น้ำตาลทรายลงไปสักหน่อย รสชาติก็จะยิ่งอร่อยลงตัว

ตลาดโต้รุ่งหัวหิน

ตลาดโต้รุ่งหัวหินเป็นถนนคนเดินกลางคืน ตั้งอยู่ที่ถนนเดชาอนุชิต ตั้งฉากกับถนนเพชรเกษม ซึ่งเป็นถนนสายหลักของเมืองหัวหิน ตลาดมีความยาวประมาณ ๓๐๐ เมตร ด้านทิศตะวันตกติดกับถนนพระปกเกล้าฯ ทิศตะวันออกติดกับถนนเพชรเกษม ซอยหัวหิน๗๒ ร้านค้าจะเริ่มมาตั้งกันตั้งตั้งแต่ช่วงเวลาประมาณ ๑๖:๐๐ ไปจนถึง ๒๔:๐๐ ของทุกวัน

ที่นี่มีร้านค้าที่หลากหลาย ร้านค้าส่วนใหญ่จะเป็นร้านประจำ แต่ถ้าเป็นวันหยุดพิเศษ รวมถึงวันศุกร์-เสาร์ ก็จะมีร้านค้ามากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวกันในวันหยุดต่างๆ ที่นี่มีทั้งของกิน อาหารไทยคาวหวาน เช่น ผัดไทย หอยทอด ซี่ฟู้ด หมูสะเต๊ะ โรตีสานไหม ไอศกรีม ฯลฯ หรือจะเป็นของที่ระลึก ของใช้ต่างๆ เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า งานหัตถกรรม นิตยสาร ฯลฯ มีร้านค้ากว่าร้อยร้านให้ได้เลือกสรรกัน ประดับตกแต่งไฟสีสดใสสวยงาม

ที่มา <https://huahin.town/eat/nightmarkethuahin/>

จุดชมวิวเขาหินเหล็กไฟ

จุดชมวิวเขาหินเหล็กไฟ หรือที่ชาวบ้านมักคุ้นเคยเรียกกันว่า เขาเรดาร์ ซึ่งในช่วงกลางเดือนกันยายนถึงกลางเดือนพฤศจิกายนของทุกปี หรือ ต้นหนาวของทุกปี ก็จะได้ชมฝูงนกเหยี่ยวอพยพหลากหลายสายพันธุ์แบบ ๓๖๐ องศา ณ เขาเรดาร์แห่งนี้เองชมภาพจุดชมวิวเขาหินเหล็กไฟ

เขาหินเหล็กไฟเป็นภูเขาขนาดไม่ใหญ่มาก ยอดภูเขาสูงจากระดับน้ำทะเล ๑๖๒ เมตร มีขนาดพื้นที่ ๓๕๒ ไร่ สามารถนํารถยนต์ขึ้นไปได้ บริเวณด้านบนยอดเขา มีลานจอดรถขนาดใหญ่ ร่มรื่น จากลานจอดรถ สามารถเดินไปยัง จุดชมวิวต่างๆ ซึ่ง อยู่บริเวณโดยรอบ ได้ไม่ไกลนัก จุดชมวิวที่นิยม ของนักท่องเที่ยว จะอยู่ด้านทิศตะวันออกของเขหินเหล็กไฟ บริเวณจุดชมวิวที่ ๔ และ ๕ เพราะสามารถเข้าถึงได้ง่าย และเป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุด โดยเฉพาะยามเช้าขณะพระอาทิตย์กำลังขึ้นจากผิวน้ำทะเล

ที่มา <https://www.remawadee.com/prajubb/Flint.html>

การละเล่นผีฟุ้งได้

การละเล่น “ผีฟุ้งได้” มีคนเล่นจำนวนมาก แล้วแต่ชบวนหรือแถวจะมีความยาวสั้น แคไหน บางที่ ๑๐ - ๒๐ คน หรือถ้าแถวควรจะมีถึง ๓๐ - ๔๐ คน ก็ได้ ผู้เล่นจะมีทั้งผู้หญิงผู้ชาย การแต่งกายแบบชาวบ้านพื้นเมืองธรรมดา ผู้เป็นหัวหน้าอยู่หัวแถวถือไม้ที่จุดไฟแล้ว คนที่สอง คนที่สาม ที่สี่..... จนกระทั่งคนสุดท้ายปลายแถวถือไม้หนึ่งอัน ทุกคนจะจับมือกันแน่นแบบมัดข้าวต้ม เพื่อให้แถวไม่ขาดง่าย หัวหน้าผู้ถือไม้เป็นผู้ร้องเพลงนำ ซึ่งเป็นเพลงพื้นบ้านมีหลายท่อนหลายตอน แล้วแต่หัวหน้าจะเป็นผู้ร้องนำ เมื่อหัวหน้าร้องนำ ลูกแถวก็จะร้องรับตาม หัวหน้าจะถือไม้ตอกวงนำ ลูกแถวก็จะวิ่งตามกันเป็นพรวนเป็นแถวยาว บางครั้งในช่วงกลางแถว ลูกแถวสองคนจะชูขึ้นให้สูง เพื่อให้หัวหน้าลอดแล้วลูกแถวคนอื่นๆก็จะลอดตามกันไปจนหมดแถว

เมื่อถามถึงที่มาของการละเล่น “ผีฟุ้งได้” แล้ว ผู้เฒ่า ผู้แก่ บางคนบอกว่า อาจจะเป็นการเห็นดาวตก ที่มีลักษณะเป็นกลุ่มแสงทอดยาว ส่วนหัวจะใหญ่ และส่วนปลายจะเล็กลงเรื่อยๆเป็นหางฟุ้งลงมาจากฟ้า ซึ่งคนในสมัยนั้นเข้าใจว่าเป็นผี และลำแสงที่เห็นเป็นแสงสว่างเหมือนกับแสงใต้ จึงเรียก “ผีฟุ้งได้” และได้คิดดัดแปลงนำมาประดิษฐ์เป็นการละเล่นพื้นบ้าน ผู้เฒ่าบางคนได้บอกว่า ในเทศกาลตรุษสงกรานต์ เวลาเข้าชาวบ้านได้ร่วมกันทำบุญ แล้วเวลาค่ำจึงได้ร่วมกันละเล่น “ผีฟุ้งได้” โดยถือว่าเป็นการขับไล่ผีสงความชั่วต่างๆ ให้หมดไปพร้อมกับปีเก่า ให้ปีใหม่ที่จะเข้ามามีแต่สิ่งดีสิ่งที่เป็นมงคลให้ชาวบ้านมีแต่ความสุขปลอดภัยไร้ไข้เจ็บ เพราะในสมัยก่อน วันตรุษสงกรานต์ถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย ไม่มีใครยืนยันได้ว่าความคิดของใครถูกต้อง เพราะผู้เฒ่าแก่แก่ที่รู้จักจริงได้ล้มหายตายจากไป เหลือเพียงผู้ที่ได้ละเล่นสืบทอดกันมาเท่านั้น

ที่มา <https://www.huahin.go.th/new/knowledge/detail/๒๐/data.html>